

V Biblii máme uvedené niekoľko príkladov ľudí, ktorí sú daní ako vzor pre jej štúdiu. Bol to Ezdráš o ktorom je napísané, že: "*Lebo Ezdráš bol ustavil svoje srdce spytovať zákon Hospodinov a činiť a učiť v Izraelovi ustanovenie a súd*" (Ezdráš 7:10).

Ďalší boli veriaci v Berei: "*A bratia hneď cez noc vyslali Pavla a Sílasa do Beree, ktorí prijdúc ta odišli do synagógy Židov. A tí boli šľachetnejší ako tí v Tesalonike a prijali slovo s celou ochotou a skúmali písma každý deň, či je tomu tak*" (Skutky 17:10-11) a usmernenie apoštola Pavla Timotejovi: "*Usiluj sa, aby si seba predstavil dokázaného Bohu, robotníka, ktorému sa netreba hanbiť, ktorý krojí slovo pravdy, ako sa patrí*" (2. Timotejovi 2:15).

Pre náš život s Pánom, k vedeniu druhých k Pánovi a v kresťanskom živote je potrebné, aby sme mali srdce otvorené k štúdiu Biblie a k dôslednému jednaniu podľa nej. Niekedy je síce ľahšie prečítať si nejakú pasáž, vypísať si z nej určité pravdy, alebo prečítať si rôzne komentáre, aby človek zistil, čo o danom mieste hovoria iní, nič však z toho nenahradí radosť, ktorú prežijeme, keď nám Svätý Duch daruje porozumenie a múdrosť na základe usilovnej práce pri osobnom štúdiu Písma. Ak sa delíme s inými o pravdu, ktorú nám Svätý Duch dal pochopiť, naša komunikácia v moci Svätého Ducha je efektívna, účinná, radostná a nadšená. Ale ako to máme urobiť, ako máme Bibliu študovať?

V Božom diele všade nachádzame poriadok a takýto poriadok nás môže motivovať aj k štúdiu

Biblie. Existujú dva bežné prístupy k štúdiu Biblie: jedná sa o *deduktívne* a *induktívne* štúdium.

Deduktívne štúdium Biblie

Dedukcia je proces odvodzovania neznámeho princípu zo známeho, špecifického z obecného, alebo vytváranie logického záveru z daného predpokladu. Pri deduktívnom spôsobe štúdia Božieho slova vychádzame z určitého (zvoleného) predpokladu a používame Bibliu k jeho potvrdeniu (!). Napr. môžeme tvrdiť, že Boh je láska. Potom zoberieme Bibliu a snažíme sa to z nej dokázať.

Pri deduktívnej metóde najprv niečo tvrdíme a potom to Písmom dokazujeme. A toto je úskalie tejto metódy. Použitie tejto metódy vyžaduje opatrný a zodpovedný prístup a značnú duchovnú zrelosť. Deduktívna metóda nie je najvhodnejší spôsob štúdia. Môže sa totiž stať, že náš predpoklad bude chybný, ale my budeme za každú cenu hľadať miesta v Písme, ktoré by nám to zdanlivo potvrdzovali. A tak robíme ďalšiu chybu ktorá s tým súvisí, že vyberieme miesto alebo verše z kontextu a tým sme presvedčení, že daná pasáž hovorí niečo, čo Písmo vôbec nehovorí.

Pri štúdiu je našim cieľom zistiť, čo nám Svätý Duch oznamuje a preto nechceme (nemali by sme) nič predpokladať. Potrebujeme teda iný prístup.

Induktívne štúdium Biblie

Indukcia je opakom dedukcie. Ide o vyvodzovanie všeobecného záveru z jednotlivých faktov alebo prípadov. Pri induktívnom štúdiu Biblie najprv študujeme Písmo a až potom robíme záver. Človek sa napríklad môže pýtať: "Čomu mám veriť o spáse?" Potom si preštuduje čo najviac pasáží o spasení a na základe toho urobí záver. Indukcia nás núti dôkladne sa zoznámiť s tým, čo Písmo hovorí, a porozumieť tomu bez toho, že by sme vopred predpokladali, že hovorí to, čo si myslíme, alebo, čo si želáme.

Induktívna metóda sa dá využiť pri štúdiu knihy, pasáže alebo určitej témy. Rozlišujeme teda štúdium *syntetické* (štúdium knihy), *analytické* (štúdium pasáže) a *tematické* (študujeme určitú tému). Pri *syntetic*
kom prí
stupe sa zaoberáme celou knihou, aby sme boli schopní vystihnúť jej účel.
Analytický
prístup sa zameriava na jednotlivé pasáže alebo ich časti, aby sme pochopili, aký majú vzťah k celku. Pri
tematickom
prístupe sa snažíme zistiť, čo Písmo hovorí o určitej téme.

Nech sa tejto metódy používa pri štúdiu knihy, pasáže alebo témy, indukcia má vždy dve časti: 1. *skúmanie a pozorovanie* a 2. *výklad*. Ak zmeníme poradie, alebo niektorú z nich vynecháme, mení sa naše induktívne štúdium Biblie na deduktívne štúdium.

Induktívna metóda je zložená z analýzy a syntézy:

1. *Skúmame a pozorujeme* (analyzujeme fakty) a
2. *Interpretujeme* (vykladáme) výsledky svojho skúmania a pozorovania (robíme záver, robíme syntézu, t.j. zovšeobecnenie pozorovania a skúmania).

Skôr ako človek dospeje k nejakému tvrdeniu (záveru), v každom prípade niečo skúma alebo študuje. Keď už vypracuje určitý záver, môže pristúpiť k tretej, záverečnej fáze - k využitiu poznanych právd vo svojom živote. Tomuto tretiemu kroku hovoríme *aplikácia*.

Tieto tri kroky - *skúmanie*, *výklad* a *aplikácia* - tvoria cyklus induktívneho štúdia Biblie. Štúdium Božieho slova je úplné až vtedy, keď je aplikované najprv vo vlastnom živote, a potom u iných, "*A bud'te činiteľmi slova a nie len poslucháčmi*" (Jakub 1:22).

Aplikácia je v tomto procese síce posledná, ale to neznamená, že je menej dôležitá. To, čo Písmo hovorí a čomu veríme (*skúmanie* a *výklad*), sa má vtlačiť do nášho života (*aplikácia*) ako pečať do vosku. Pokiaľ je pečať (naše chápanie biblickej pravdy) chybná (nedostatočným štúdiom Božieho slova), bude aj jej otlačok v našom živote chybný. Ale, ani dokonalá pečiatka nezanechá svoj otlačok vo vosku, pokiaľ nie je do neho vtlačená. Aj to najusilovnejšie štúdium

Biblie, ktoré vedie k jej presnému a úplnému pochopeniu, je stále len teóriou, pokiaľ nie je uvedené (aplikované) do života.

Čítanie a jeho úloha pri štúdiu Biblie

Daný text je najprv treba prečítať, až potom ho môžeme skúmať a pozorovať. Čítanie je prvým predpokladom štúdia Biblie a základom, na ktorom sa všetko štúdium Písma stojí. Čítaním sa zoznámime s faktami a osobami, získame predstavu o rôznych časových obdobiach, o kultúre tej doby, lepšie pochopíme Boží spasiteľný plán a viac porozumieme Písmu.

Písmo môžeme čítať s rôznymi cieľmi:

- *naplniť srdce a myseľ určitou zásadou či pravdou* (devocionálne čítanie, ktoré slúži k povzneseniu zbožnosti)
- *zoznámiť sa so všeobecnými údajmi a faktami* (schematické [prehľadné], ktoré sa zameriava na podrobné rozvedenie informácií)
- *dôkladne pochopiť pasáž alebo knihu* (analytické čítanie, ktoré sa sústreďuje na preskúmanie údajov).

Posledné dve formy sa priamo týkajú štúdia Biblie a nimi sa budeme zaoberať.

Schematické (prehľadné) čítanie. Ak máme plne pochopiť nejakú pasáž, musíme sa s ňou

najprv dôkladne zoznámiť. K tomu nám slúži metóda prehľadného čítania. Skúma celú knihu, v ktorej sa študovaný oddiel nachádza. Prehľadné čítanie umožňuje pochopiť, ako študovaný oddiel prispieva k posolstvu celej knihy. Schematické čítanie je dvojakého druhu:

predbežné čítanie

a

povrchný prehľad

.

Pri *predbežnom čítaní* sa zoznámime s daným úryvkom textu a s knihou, v ktorej sa nachádza. Robí sa to tak, že človek zbežne prečíta sem tam v rôznych častiach knihy, aby získal všeobecný dojem o obsahu. Napr. zisťujeme koľko má kniha kapitol, ako je rozčlenená, aké je jej časové usporiadanie, mená osôb, o ktorých sa v knihe hovorí, čím kniha začína a čím končí, popr. kedy žil pisateľ knihy.

Povrchný prehľad nám umožní získať lepšiu predstavu o obsahu knihy. Knihu čítame celú bez prerušenia bez toho, aby sme sa zaoberali podrobnosťami alebo rozmýšľali nad vecami, ktorým nerozumieme. Po skončení čítania premýšľajte nad tým, aký by asi mohol byť celkový účel knihy a o akých témach sa v nej pojednáva.

Keď sa bližšie zoznámime s jednotlivými biblickými knihami, bude sa tiež naše všeobecné poznanie Písma a konkrétne vedomosti prirodzene rozvíjať. Preto by sa vám malo stať štúdium Biblie denným zvykom, ktorý nebude závisieť na žiadnom študijnom zameraní, ktorý teraz konkrétne sledujete. Takto si budete svoje biblické vedomosti stále obnovovať a udržiavať. Preto je dobré zostaviť si svoj osobný rozvrh čítania.

Plán čítania Písma sa dá usporiadať rôznymi spôsobmi a je navrhnutých a známych niekoľko spôsobov čítania. Nech sa rozhodnete pre ktorýkoľvek postup, buďte dôslední a verní. Uvidíte, že vám to prinesie mimoriadny úžitok.

Analytické čítanie. Pri tomto postupe nám pôjde o viac než len o všeobecné sa zoznámenie s obsahom: pokúsime sa materiál usporiadať a rozpoznať, aký problém, či problémy chcel autor riešiť.

Pri analytickom čítaní sa čitateľ snaží porozumieť významu slov a viet, poznáva autorov štýl a pokúša sa tiež vystihnúť hlavnú tému pasáže. Inak povedané, cieľom analytického čítania je stanoviť, čo presne autor povedal a prečo.

Pravdy objavené v texte

V konečnej fáze štúdia musí človek hľadať pravdy obsiahnuté v danej pasáži. Pretože posolstvo každého pisateľa pochádza od Boha a cieľom je, aby čitatelia tieto pravdy poznali, je preto

potrebné tieto pravdy si uvedomiť, lebo len tak ich môžeme aplikovať vo svojom živote.

Literatúra:

Jak studovat Bibli 1, BEE International, Dallas, Texas, 1993.

Jak studovat Bibli 2, BEE International, Dallas, Texas, 1995.

Umiestnené: 23. 03. 2013